

NIEUWS BRIEF

Vrienden van het Westfries Museum

VRIEND
VAN HET WESTFRIES MUSEUM

**Het bestuur wenst ook
alle medewerkers en
vrijwilligers een heel
voorspoedig nieuwjaar!
De geplande film-
voorstelling verplaatsen
wij naar betere tijden.
Bij de balie ligt voor u
allen een exemplaar van
de Nieuwsbrief klaar.**

De nieuwe tijd

Voor het Westfries Museum en voor de Stichting Vrienden van het Westfries Museum is het jaar 2021 om meerdere redenen een bijzonder gedenkwaardig jaar. Het museum ging na anderhalf jaar weer regulier open voor bezoekers. Op 13 november 2021 zou de stichting haar 35jarig bestaan vieren maar deze is vanwege de pandemie uitgesteld tot najaar 2022. Verreweg het meest gedenkwaardig aan 2021 is het besluit dat de gemeenteraad van Hoorn op 21 september jl. nam om gelden ter beschikking te stellen voor de financiering van het Projectplan Vernieuwing Westfries Museum.

Hiermee wordt niet alleen funderingsherstel mogelijk gemaakt, maar ook verduurzaming van de monumentale panden, het verbeteren van de toegankelijkheid – waardoor mindervaliden straks het museum kunnen bezoeken – en het samen-trekken met het monumentale

buurpand Roode Steen 15. De gemeenteraad koos voor de variant met tentoonstellingszaal en ont-vangstruimte in de kelders, tussen de herstelde funderingen. Dat betekent dat de monumentale gebouwen behouden blijven en dat het museum toekomstbestendig gemaakt kan worden voor de komende generaties.

Het besluit van de gemeenteraad is de kroon op werk van de directie, de staf en de meer dan honderd vrijwilligers. Met deze ontwikkeling wordt het museum toekomstbestendig gemaakt en wordt de publiekstrekker van Hoorn en West-Friesland nog aantrekkelijker. Niet alleen de vorm van het museum zal ingrijpend veranderen, ook de inhoud verandert mee. Staf en directie ontwierpen een nieuwe visie op hun beleid en een daarbij behorende andere manier van presenteren. Het museum duidt deze verandering aan met de titel van 'De nieuwe tijd'.

Het positieve museumnieuws heeft ook een minder positieve kant, zij het van tijdelijke aard. Het museum zal in 2023 en 2024 twee jaar gesloten zijn voor het publiek. Wel komen er tijdelijke museumactiviteiten in het Satenlogement aan de Nieuwstraat.

Voor onze stichting is het een uitdaging om tijdens de sluiting van het museum aantrekkelijke activiteiten te ontwikkelen om u op de hoogte te brengen over de voortgang van het verbouwproject. In het komende jaar kunnen we in elk geval nog gewoon genieten van twee verrassende tentoonstellingen, te beginnen met Dierenleed en daarna weer unieke werken uit de collectie van het Rijks-museum.

Wij wensen u fijne feestdagen en een normaal museumjaar in goede gezondheid toe.

Henk Tameling, voorzitter

Nieuwe aanwinsten

Ontdek onze nieuwe collectie, vanaf 14 november te zien!

Portret van een onbekende familie

Van 'Portret van een onbekende familie' van Herman Meindertsz. Doncker tot zilverbaren van de VOC: onze nieuwe collectie-items verdienen de bewonderende ogen van het publiek. Tijdens de coronaperiode is de museumcollectie verrijkt met enkele bijzondere portretten geschilderd door Jan Albertsz. Rotius (1624 - 1666), ook wel de Rembrandt van Hoorn genoemd, en dit 'Portret van een onbekende familie', een bijzonder familieportret van Herman Meindertsz. Doncker (Hoorn, 13 augustus 1595 – Enkhuizen, sept. 1646) uit 1645. Het schilderij toont een portret van een familie uit Enkhuizen, mogelijk Dirk Janssen Bol en zijn vrouw Marritge Claesdr en hun 3 kinderen, staande op de rede. Op de achtergrond rechts is een koopvaardijship en een sloep met bemanning weergegeven. Mogelijk was de man de kapitein van het schip. Misschien is de naam van het schip te achterhalen.

Kun jij een tipje van deze sluier oplichten? Mail dan naar info@wfm.nl. Vanaf 14 november zijn deze nieuwe collectie-items te bekijken. De aanwinsten zijn verworven met financiële steun van 'De Vrienden van het Westfries Museum', het Le Cocq Plancken Fonds en van de Vereniging Oud Enkhuizen.

Rotius - Twee dezelfde schilderijen?

Museumdirecteur Ad Geerdink: "Het museum benut met enige regelmaat kansen op internationale veilingen, geholpen door bijdragen van de Stichting Vrienden, Stichting Kerkmeijer De Regt en het Le Cocq D'Armandville Plancken Fonds. De meest recente aanwinst, aangekocht bij Christie's in Londen, is een groot portret van een onbekende dame met zakhorloge. Het is rond 1660 geschilderd door onze eigen Hoornse meesterschilder Jan Albertsz. Rotius. Omdat het niet altijd mogelijk is een schilderij voor de veiling te

bekijken, is het moment waarop de deksel van de kist gaat altijd spannend. Zal het er net zo goed uitzien als beschreven en op de foto's? Ook nu overtrof het schilderij weer al onze verwachtingen. Wat een prachtig portret en vakmanschap: een waar topstuk en een aanwinst voor de museumcollectie."

Het door Geerdink beschreven schilderij is te zien in een gevarieerde presentatie van recente aanwinsten, van zilverbaren van de VOC tot meerdere werken van Rotius. Collectiebeheerder Henriëtte Tilgenkamp vond in de beeldbank van het RKD (het Nederlands Instituut voor Kunstgeschiedenis) echter nóg een foto van de dame met het horloge. Hoewel houding, pose en details hetzelfde zijn, blijkt dit portret een ander gezicht te bevatten.

"Na goed kijken en vergelijken van de foto's en de gegevens, kwamen we tot de slotsom dat de foto's echt twee verschillende werken betreffen. Wat mij tot de opzienbarende conclusie bracht dat Rotius zijn eigen werk wel erg exact had gekopieerd en dat ook zeer goed kon. Het is uiteraard gissen naar een verklaring," aldus de collectiebeheerder, "maar als Rotius deze portretten op bestelling heeft gemaakt, dan kan een opdrachtgeefster haar voorkeur hebben uitgesproken voor een portret dat zij elders heeft zien hangen ('Ik wil het precies zo'). Of misschien hanteerde Rotius een soort 'catalogus' of 'portfolio', waaruit de opdrachtgeefster kon kiezen. Het lijkt er ook wel op dat hij met zijn 'kopie' een statement maakte: 'Dit kan ik goed.' Wie zal het zeggen?"

De nieuwe
aanwinsten zijn
vanaf nu voor
iedereen te
bewonderen in
zaal 1.6 van
het Westfries
Museum.

Waarom kopieerde Rotius zijn eigen werk?

Het museum onderzoekt deze en andere vragen, en laat het antwoord intussen ook aan het publiek. Zo ook bij de op een veiling in Duitsland aangekochte 17e-eeuwse portretten van Jan Vredericksz Abbekerk en zijn vrouw Grietje Cornelisdr Keyser, tevens geschilderd door Jan Albertsz. Rotius. Het zijn pendanten, twee schilderijen die hun onderlinge verbondenheid uitdrukken. Abbekerk staat op één van de levensgrote schuttersstukken in de schutterij-zaal van het Westfries Museum al prominent afgebeeld als kapitein van het Oranje vendel, maar het recent verworven schilderij met het portret van Abbekerk blijkt hiervan nagenoeg een kopie te zijn.

Waarom kopieerde Rotius Abbekerk en schilderde hij hem niet 'naar het leven'? Henriëtte Tilgenkamp: "Hoewel de pose gelijk is, is Abbekerk op het individuele portret niet afgebeeld in de kleding en met de attributen die bij zijn functie als kapitein van de schutterij paste. Wat verder opvalt is dat hij niet naar zijn vrouw Grietje zit toegewend, iets wat in pendanten gebruikelijk is. We weten dat Abbekerk stierf in 1654, drie jaar nadat hij door Rotius was

vastgelegd op het schuttersstuk van het Oranje vendel. En ook dat Grietje, zijn weduwe, zich in 1655 door Rotius liet portretteren.

De vraag is nu: heeft Rotius het individuele portret van Jan Vredericksz Abbekerk al in 1651 vervaardigd, of in 1655 in opdracht van Grietje, na zijn dood in 1654? Ik ben geneigd uit te gaan van dit laatste. Misschien wilde Grietje na zijn dood haar maatschappelijke status op grond van haar huwelijk met hem alsnog bevestigen. Haar blik is niet treurig; hier kijkt een weduwe ons met fiere blik aan."

Ontdek de nieuwe collectie-items

Er wordt door het museum onderzoek gedaan naar de diverse

aanwinsten: het publiek wordt intussen uitgenodigd om mee te kijken en mee te denken. Is het portret van Van Haensbergen een afbeelding van een jonge Adriaan van Bredehoff? Is de familie op de kade van Enkhuizen op het schilderij van Herman Meindertsz. Doncker inderdaad Dirk Janssen Bol en zijn vrouw Marritge Claesdr? Ook wordt uit de doeken gedaan hoe de nieuwe kunstschaten zijn verworven en welke route zij hebben afgelegd.

Nieuwe tentoonstelling

Tot 23 januari 2022 kunt u nog genieten van de tentoonstelling *Ambacht aan de wand*, die na een moeizame corona-start nu gelukkig al door velen is gezien. En mocht u hem desondanks gemist hebben: het kan dus nog even. Daarna wordt het tijd voor de nieuwe tentoonstelling *Dierbaar*.

Relatie mens en dier

Van 12 februari 2022 biedt de tentoonstelling 'Dierbaar' een kijkje in de veranderende relatie tussen mens en dier. In de met veel liefde en aandacht gemaakte realistische schilderijen van Adriana van Zoest en de innemende beelden van Miriam Knibbeler hebben de dieren een eigen persoonlijkheid. Het zijn wezens met een waarde op zich "We hebben dieren steeds meer in onze cirkel van compassie toegelaten", stelt Miriam Knibbeler. Door deze fraaie dierportretten te combineren met kunstwerken uit de zeventiende en achttiende eeuw houdt het Westfries Museum de bezoeker een historische spiegel voor die laat zien hoe bijzonder onze huidige omgang met dieren eigenlijk is.

Kijk voor meer informatie
op www.wfm.nl

De museum leesclub

Naast alle activiteiten die niet konden en kunnen doorgaan, is het toch gelukt met de leesclub te starten. Met QR-code en voldoende afstand hebben we de eerste twee bijeenkomsten nu gehad. Tijdens de eerste bijeenkomst op 30 september hebben we *De schilder en het meisje van Margriet de Moor* besproken.

Bij onze tweede bijeenkomst, op 28 november, was Johan van Oldenbarneveld het onderwerp van gesprek. Nicolaas Matsier is in het hoofd van de oude Van Oldenbarneveld gekropen en vertelt op die manier in *De advocaat van Holland* over de laatste maanden van diens leven, vanaf zijn gevangenneming op 30 augustus 1618 tot zijn onthoofding in 1619, op 13 mei. We hebben uitgebreid besproken op welke wijze Van Oldenbarneveld hier wordt neergezet: is hij het slachtoffer van de intriges rond prins Maurits of volgde zijn executie op zijn beslissingen inzake de godsdiensttwisten? Gaf hij blijk van voldoende zelfinzicht of doorzag hij het schijnproces en wist hij al snel dat hij uit de weg geruimd moest worden?

De volgende bijeenkomst staat, corona volente, gepland op 30 januari 2022. We hebben nog twee plaatsen beschikbaar, dus u kunt zich nog opgeven bij Aukje van Wissen (aukjewfm@gmail.com of 0229-232253). We gaan ons dan verdiepen in de roman *Vrij man* van Nelleke Noordervliet.

Vriend, lid, donateur ?

Over de fiscale voordelen van vriendschap met het Westfries Museum

Bent u nu vriend, lid of donateur van de stichting Vrienden van het Westfries Museum? Het lijkt een semantische discussie maar er schuilt een wereld van verschil tussen deze benamingen en het verschil is van invloed op fiscale regelingen zoals bij de aftrekbaarheid van giften. In tegenstelling tot een vereniging heeft een stichting geen leden. De naam van onze stichting geeft al duidelijk aan dat u *vriend* bent en dat verenigt ons allen in de zorg en interesse voor het Westfries Museum. Tegelijkertijd bent u als vriend juridisch gezien *donateur* en dat geeft een bepaalde status in de financiële relatie met onze stichting en in de fiscale relatie met de belastingdienst.

Voordelen

Het donateurschap c.q. het levensbestendig donateurschap geeft fiscale voordelen en dat heeft met de status van onze stichting te maken. Wij zijn door de fiscus erkend als een Culturele ANBI stichting. Een ANBI is een *algemeen nut beogen-*

de instelling. Je wordt ANBI als de stichting zich bijna geheel inzet voor het algemeen belang. Als een ANBI een culturele instelling is, kan deze ANBI de status 'culturele ANBI' krijgen. Je krijgt deze status als de instelling voor minstens 90% actief is op cultureel gebied. Donateurs van culturele ANBI's hebben een extra belastingvoordeel, omdat voor hen een extra giftenaftrek geldt. Als vriend van het museum bent u dus donateur en komt u voor de fiscus in aanmerking van aftrek van uw donatie van de te betalen belasting. Hiervoor geldt het volgende.

Drempelbedrag

U mag als donateur boven de vrijwillig minimum jaarlijkse bijdrage van € 30,- per persoon of € 50,- per gezin altijd een hoger bedrag aan ons schenken. Het levensbestendig donateurschap ad € 550,- is in één jaar aftrekbaar. Voor de fiscaal aftrekbaarheid van donaties geldt een drempelbedrag van 1%. Als u echter met onze stichting een

"Overeenkomst periodieke gift in geld" afsluit voor minimaal vijf jaar dan geldt geen drempelbedrag. U kunt ook een schenking in geld of van een kunstwerk geven d.m.v. een legaat in uw testament dan wel in een los aanvullend legaat die wij vrij van successierechten mogen ontvangen t.b.v. verrijking en onderhoud van de collectie van ons museum.

Extra giftenaftrek

In uw relatie met de belastingdienst geldt voor donateurs van culturele ANBI's een extra giftenaftrek. Particulieren mogen in hun aangifte inkomstenbelasting hun jaarlijkse gift aan een culturele ANBI vermenigvuldigen met 1,25 en als gift aftrekken. Evenwel tot een maximumbedrag van 10% van uw drempelinkomen, tot een maximaal bedrag van € 1.250. U mag echter uw periodieke gift in geld, na afsluiten van bovenvermelde Overeenkomst voor minimaal vijf jaar, helemaal aftrekken, zonder drempelinkomen ook weer tot maximaal € 1250,-.

Contact Ons bestuurslid Dick Louwman (te bereiken op 06 53 30 56 7 of 0229-23 63 54) is uiteraard bereid met u te allen tijde te overleggen over bovenstaande. Wilt u, zonder tussenkomst, bijvoorbeeld de "Overeenkomst Periodieke Gift" met ons afsluiten dan kunt u de betreffende formulieren bekijken en downloaden vanaf de site van de Belastingdienst: www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/themaoverstijgend/programmas_en_formulieren/overeenkomst_periodieke_giften

De vlog en de podcast, wat is dat eigenlijk?

Juist in deze tijd, waarin het bezoek aan theater, bioscoop en museum niet meer zo vanzelfsprekend gemakkelijk gaat, is het bijzonder kennis te maken met een fenomeen dat de laatste jaren in opmars is. Om meer van het verschijnsel podcast te begrijpen, hoeft u alleen maar de site van het Westfries Museum te openen op de pagina: Nieuws en agenda. Daar ziet u op WF-Museum Online een stukje

over J.P. Coen. Als u op het pijltje bij de foto van het standbeeld drukt, hoort u directeur Ad Geerdink in een vlog (beeld met vertelling) vertellen over hoe het beeld daar is gekomen en wat de discussie in de jaren daarna is geweest. Even verderop staat de bijpassende podcast: Kritiek op Coen, hoge bomen vangen veel wind. Podcast: radio op bestelling, wanneer u maar wilt!

ACHTER DE SCHERMEN

Op 15 november ontvingen wij de onderstaande mail, een goede reden om onze oudsecretaris voor de rubriek Achter de schermen te bezoeken.

Geacht bestuur,

De invulling van mijn zaterdag zag er zo mooi uit. Maar helaas: corona. Het lag in mijn voornemen om 's avonds, tussen een paar "gangen" door – met uw goedvinden – een paar woorden tot u en uw gasten te richten. Wachten tot ergens volgend jaar voorjaar houdt – gezien mijn leeftijd: ben ruim op weg naar de 93 – bepaalde risico's in. Ik had het op schrift staan, dus zend ik het uw DB bij deze maar toe. Ter info.

*Met vriendelijke groet
Volkert J. Nobel*

Volkert Nobel

OUD-SECRETARIS VAN DE VRIENDEN

Vriendinnen en Vrienden van het Westfries Museum: Vanavond hier bijeen in de Oosterkerk - de Huiskamer van Hoorn- om de 35e verjaardag van ONZE Vrienden Stichting te vieren. Een mooiere omgeving om zo'n feestje in Hoorn te vieren is er niet. Dit gezegd hebbende: 35 jaar Stichting Vrienden van het Westfries Museum. Uw gezelschap overziende meen ik te mogen stellen dat ik de enige in uw midden ben die de volle 35 jaar van het bestaan van de Stichting heeft mee gemaakt. Een citaat uit het jaarverslag 1985 van het Westfries Genootschap, opgesteld door secretaris Ric Avis en gepubliceerd in het Jaarboek 1986 van het Genootschap: "Oud West-Friesland" heeft mede de stoot gegeven tot het in leven roepen van een Stichting Vrienden van het Westfries Museum, waarmee we het museum in Hoorn nog meer body en inhoud hopen te kunnen geven". Einde citaat. Hier staat dus - zwart op wit - dat de wieg van onze Stichting in het jaar 1985 is klaar gezet. En wel in het Timmermansgildehuis achter Dal 3, het onderkomen van wat toen nog heette het historisch genootschap "Oud West-Friesland": nu Westfries Genootschap geheten, waarvan ik in 1985 voorzitter mocht zijn. Maar ere wie ere toekomt: de geestelijke vader van genoemd plan is Klaas Molenaar, de helaas te vroeg gestorven intendent van het Genootschap: "Voorzitter, wordt het niet eens tijd dat we, als Genootschap het Westfries Museum een steuntje in de rug gaan geven?" Ik heb dat plan van Klaas bij het bestuur in de week gelegd. De eerstvolgende vergadering hebben we er over vergaderd en het bestuur zei JA tegen het plan. En in het Jaarboek 1987 staat in de rubriek Verenigingsnieuws, als nieuw geboren "dochter" vermeld de Stichting Vrienden van het Westfries Museum: met als bestuur Klaas Molenaar voorzitter, secretaris ondergetekende en penningmeester Lidy Groot, bestuurslid van het genootschap. Een paar jaar later maakte Klaas plaats voor Henk de Nijs, burgemeester van Wognum. Piet de Vries, voorzitter van "Oud Enkhuizen" werd als vertegenwoordiger van de plaatselijke historische verenigingen in het gebied binnen de Omringdijk binnen gehengeld en met Hans Moolenbel kregen we een voet binnen de deur van de bankenwereld in genoemd gebied. Inmiddels zijn we 35 (plus één) jaar verder. Al die jaren zijn er binnen de Omringdijk mensen opgestaan die de Stichting een warm hart toedroegen; die de mouwen opstroopten teneinde "de kar an de reed" te houden ; die de portemonnaie openden wanneer er een beroep op hen werd gedaan. Het Westfries Museum, nee ONS Westfries Museum gaat een paar zware jaren tegemoet. Het zal zich daaruit als nieuw aan West-Friesland en de rest van de wereld presenteren. En in dat nieuwe zal onze Stichting – dochter van het Westfries Genootschap – zich in een of andere vorm aan den volke presenteren. Bestuur, dank voor het werk tot nu toe door jullie voor onze Stichting ten nutte van ons museum verricht. En sterkte voor de komende jaren.

Volkert J. Nobel
Oud-secretaris "Westfries Genootschap"

Volkert Nobel, slecht ter been, maar vol interesse in het wel en wee van West-Friesland en de rest van de wereld, groeide op in Bobeldijk, als boerenzoon. Hoewel hij op het bedrijf op alle gebieden meehielp en meewerkte, wist hij al heel jong dat hij zelf geen boer wilde worden. Hij werd journalist, had wel de landbouw portefeuille, maar zijn interesses waren en zijn veel breder. Als voorzitter van het genootschap Oud Westfriesland richtte hij in het voorjaar van 1985 samen met Klaas Molenaar de Stichting Vrienden van het Westfries Museum op. Het museum stond in Hoorn, heette wel Westfries Museum, maar de omringende gemeenten hadden weinig op met het museum. Doel was vooral om meer interesse en verbondenheid in de Westfriese gemeentes te bevorderen. Met Klaas als voorzitter, Volkert als secretaris en Lidy Groot als penningmeesteres. Zij zochten steun bij de gemeentebesturen maar ook in de financiële wereld. Hans Moolenbel werd daartoe benaderd, hij was van de RABO bank. Later werd Henk de Nijs, burgemeester van Wognum, voorzitter. Het contact met Ruud Spruit was heel goed. De brochures die uitgegeven werden waren bijzonder mooi en informatief. De hele verzameling brochures van Volkert Nobel gaat nu naar de Vrienden want zijn kinderen hebben er geen belangstelling voor. Wij zijn een prachtige verzameling brochures rijker.

Hoe werden in die beginperiode Vrienden gemaakt? Dat ging goed, al werd het streefgetal van duizend vrienden niet gehaald. Volkert werkte bij de krant, de Verenigde

Noord-Hollandse Dagbladen, dus het lijntje naar de krant was kort en zo kon er veel belangstelling worden gegenereerd. Er waren ook goede contacten met de Bond van plattelandsvrouwen. Folderwerk levert niet zoveel op, vooral mond op mond reclame. Voordelen voor vrienden waren korting in de winkel, vriendenbijeenkomsten, de katernen en een map om ze in op te bergen. Erg jammer dat dat gestopt is. Kostte veel geld, maar

zouden de band met de vrienden zeker versterken. Bij de Verenigde Noordhollandse Dagbladen was hij de laatste journalist die niet met de computer werkte. Filmpjes en podcasts via de computer zijn dus niet aan hem besteed en daarom begrijpt hij goed dat veel ouderen de site van het museum niet weten te vinden.

Nadat hij in 1991 met de VUT ging, kreeg hij het drukker dan ooit. Hij

‘Als je oud wordt, moet je veel inleveren, maar ik wil wel 100 worden!’

was erg mooi. Gelukkig heeft de stichting altijd kans gezien bijdragen aan nieuwe aankopen te doen. Het was een vrolijk clubje en met veel plezier is Volkert tot 2004 secretaris geweest. Er werden ook excursies georganiseerd. Dat corona nu bij veel activiteiten roet in het eten gooit, is verschrikkelijk jammer. De meeste vrienden zijn wat ouder, en Volkert is bang dat het blijvende negatieve invloed op het zo broodnodige verenigingsleven heeft. Daarbij komt de komende sluiting van het museum, dat ook niet bevorderlijk is. Voor directeur Ad Geerdink niets dan lof, maar het zal een hele klus zijn het museum tijdens de verbouwing levend te houden. Over de huidige Nieuwsbrief is Volkert goed te spreken, maar de specialistische uitgaven, zoals de voormalige brochures bij nieuwe tentoonstellingen of bijzondere aankopen

nam zitting in heel wat besturen. Het Genootschap, de Stichting Vrienden, de Onderlinge De Veenhoop, een verzekeringsmaatschappij, waar hij de specialiteit brandverzekeringen voor boerderijen in zijn portefeuille had, maakten zijn dagen voller dan ooit. Volkert Nobel heeft de wereld zien veranderen, vooral door ict. Zijn kleinzoon is afgestudeerd in kunstmatige intelligentie; opa had geen idee van wat dat inhield en vroeg of daarmee wel wat te verdienen valt...

Volkert Nobel woont in Hoorn, zijn vrouw is vorig jaar overleden, de oudste zoon in 2006. De andere zoon en dochter wonen in Nijmegen maar zijn gelukkig trouwe bezoekers. Ook heeft hij vijf kleinzoons en een kleindochter.

Aukje van Wissen

De jubileumviering die niet doorging

Het is u ongetwijfeld niet ontgaan: We hebben een prachtige jubileumviering georganiseerd, die op 13 november jl. zou plaatsvinden. Alles was geregeld: een mooie uitnodiging (met dank aan vormgeefster Samantha Simon), een feestelijke binnenkomst met een gebakje met logo van de Vrienden, een zeer interessante spreker, Maarten Prak, 17e eeuwkenner bij uitstek, een korte wandeling naar het museum om daar onder de bezielende toelichting van Ad Geerdink de nieuwe aanwinsten te bewonderen en als afsluiting een met muziek omlijst sponsordiner.

Er kon niets misgaan, dachten wij, tot de week vóór de jubileumviering het virus weer om zich heen begon te grijpen en wij toch op het laatste moment de viering moesten afgelasten. Maar van uitstel komt wat ons betreft geen afstel: als streefdatum hebben wij nu zaterdag 24 september genoteerd, waarbij we nog enige tijd hebben de dag nóg feestelijker te organiseren.

Als bestuur hopen we van harte dat er tegen die tijd volop geboosterde Vrienden rondlopen, die zich door niets en niemand laten weerhouden de dag bij te wonen. Zodra wij meer zekerheid hebben, houden we u uiteraard op de hoogte!

Pasjes en vriendenbijdrage

Bij het decembernummer van de Nieuwsbrief stuurden wij altijd de pasjes voor het komende jaar mee. De brief met de vraag uw vriendenbijdrage over te maken, kreeg u dan al eerder.

Dit jaar gaat het anders: omdat veel vrienden het pasje niet of nauwelijks gebruiken, hebben we besloten het pasje alleen op verzoek te sturen. Om naar het museum te gaan, gebruikt vrijwel iedereen de Museum Jaarkaart. Als u het pasje gebruikt om korting in de winkel te krijgen, kunt u het pasje aanvragen of uw oude pasje gebruiken. De oproep om uw bijdrage te storten, wordt met deze Nieuwsbrief wel meegestuurd.

De bijdrage bedraagt voor komend jaar minimaal € 30,00, en voor twee personen op één adres € 50,00. Uiteraard wordt een hogere bijdrage bijzonder op prijs gesteld!

Nieuwe leden

We mogen de volgende nieuwe Vrienden verwelkomen:

- Mevrouw Kiesow, Den Haag
- De heer en mevrouw Wagemaker, Hoorn
- De heer Grooteman, Hoogkarspel
- Mevrouw Rood, Hoogkarspel
- De heer Beemsterboer, Warmenhuizen
- Mevrouw Huisman, Hoorn
- De heer Braas, Hoorn
- De heer en mevrouw Bijman, Obdam
- De heer Ottens, Hoorn

COLOFON

Voorzitter Henk Tameling: henktameling52@gmail.com Penningmeester Rob Faber: robert.faber@kpnmail.nl, bankrekeningnummer: NL30 RABO 0161 4328 32
Eindredactie Aukje van Wissen Vormgeving Label148 Communicatie, social media
Kevin de Decker Secretaris Aukje van Wissen: aukjewfm@gmail.com, Klaas Koeman: info@museumvriend.nl, Financiële zaken Dick Louwman: d.louwman@quicknet.nl
Ledenadministratie Marlies Alberda: marliesalberda@gmail.com

ANBI-STATUS

De Stichting Vrienden van het Westfries Museum heeft een door de fiscus erkende culturele ANBI-status. Schenkingen aan onze stichting zijn fiscaal interessant en voor het museum van groot belang. Voor informatie raadpleeg onze penningmeester Rob Faber: robert.faber@kpnmail.nl.

STICHTING VRIENDEN

Achterom 2-4
1621 KV Hoorn
info@museumvriend.nl
0229 280028

www.museumvriend.nl